

Atlantik

Jak tichý jsi oceáne v otichu noci
jak tichý jsi
Tvá řasa duní mi člunem víc
než hrouda jílu rakví pohřbívanou
a buch vlastního srdce
přehlušil by rány na tam-tam
I přikazuji mužstvu podob svých
zahodit vesla
a za vidoucím tahem dlaní světelných
plynu přímo k neodvratnu
Jak tichý jsi oceáne v otichu noci
jak tichý jsi